

MÚLT IDŐ

DESANKA MAKSIMOVIĆ

Úgy beszélek most mindenről,
akárha évezredek mélyéből idézném,
történjék bár mostan, ebben a percben;
és mindenről tétován szólok,
akárha mindazt, amit megérintek
az űr zugaiból kell hogy előkeressem.

Mint jéghegy alatt szenesedő erdők,
mint századok ölelésében a tölgyek,
melyeknek emlékezetét homály üli,
minden, mi elmúlt, úgy tűnik fel nekem,
akár a mindenség pókhálós évgyűrűi.

Úgy beszélek most, mint aki évezredekkel
ezelőtt született s remélt,
akit valami távoli bolygón
érintett meg a szerelem
és ottfelelte világra sem jött gyermekét.

PAP József fordítása

A költőnő születésének századik évfordulóján